

ילדיו הצדיק

גליון 111
פר' שמיני - החודש תשפ"ז

לא להסיה דעת מה'

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

אבות וזנים – הוה'מ תשפ"ב 2

כתיב חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת קודם התפלה ושעה אחת מתפללים ושעה אחת אחר התפלה, 3 תפלות, סך הכל 9 שעות! שואלת הגמרא אם כן, אם 9 שעות היו מתפללים, אז מלאכתן איכה נעשית ותורתם מתי היו לומדים אותה?

אומרת הגמרא מתוך שחסידים היו: "תורתן משתמרת ומלאכתן מתברכת!"

אבל רבנו פותב שבלי תורה אז תפלתו תועבה, הם ודאי למדו את כל הש"ס, את כל הזמר, הם למדו את הכל, רק להפך, כיון שברגע שהתחילו ללמוד מיד צלמו את הגמרא, ממש צלמו את זה, זה היה מצטלם להם בראש, כל מה שהיו מבקשים

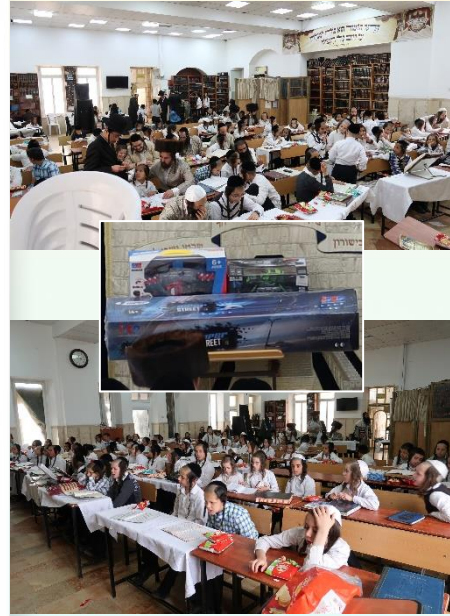

היה מיד מצליח להם, היו מיד זוכרים את זה טוב.

יש כל מיני סוגי התבודדות, יש התבודדות שאדם הוא סתם מסתובב בשדה, אין לו מה לעשות, כזה התבודדות היא לא תביא אותו לדרגה הזאת (לדרגה של החסידים הראשונים).

אבל אם יש לו דבורים ומדבר עם ה' וחושב מה להגיד לה' ועוד דבורים והדבורים יוצאים שוטפים כשטף מים רבים, הוא נהיה כנחל הנובע, כמעין המתגבר, נהיה נחל שאינו פוסק, כשהוא זוכה לכוז התבודדות, הוא זוכה שאחרי זה הוא מתחיל ללמוד, הכל נפתח לו.

כל מה שהוא לומד נשר הוא זוכר את זה, והלב גם כן, רק שהלב יעבד, לא שפתאם הוא יחלם באמצע, אפילו אם הוא לא מוציא דבור רק הלב עובד זה מתר, העקר שכל הזמן הוא מתבונן במעשי ה', נפלאות ה' ולא מסיח דעת, אם אדם לא מסיח דעת מה' בהתבודדות ואחרי זה הוא יתחיל ללמוד הכל יפתח לו. כל ההתבודדות אסור להסיח דעת מה' יתברך, מי שכל הזמן מתבודד ה' פותח לו את המנח והכל מצליח.

תמונת השבוע

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה

בפרשת שמיני מוצאים אנו סימני הטהרה בבהמות, בחיות ובעופות - לא ככל העמים עם ישראל, אלא "קדושים תהיו" - אתם עם ישראל אוכלים באפן שונה, מדברים באפן שונה, ומתנהגים באפן שונה, אתם השגרירים של הקדוש ברוך הוא בעולם הזה לקדש את שמו.

חובה עלינו לנהוג כבניו של הקדוש ברוך הוא בכל מקום. שיראו אותנו ויגידו ככה מתנהגים "ילדי ישראל" - "ילדי הצדיק".

איך עושים את זה? מדברים בשקט ובעדינות, משאירים אחרינו, רחוב אולם א חצר א נקי ושלם ללא לכלוך וזנקים או ריסוסים כד נקדש את שם השם בעולם ונזכה לקרב יהודים למורנו הרב שליט"א.

רבי חנינא בן דוסא אומר: איך תדע ששלהשם יש נחת רוח ממך ש"רוח המקום נוחה?"

כל שרוח הבריות נוחה הימנו? שאנשים רואים את ההתנהגות שלך ואומרים זו היא התנהגות נכח ויגיעה, אז תדע שגם הקדוש ברוך הוא מרצה מפעולתך.

אני מאחל לכם ילדי הצדיק היקרים שנעשה תמיד נחת רוח להשם ונחת רוח למורנו הרב שליט"א.

א גוט שבת המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: כאשר הגיע ר' מאיר לנסיך, הוא הסביר לו שראוי שהיהודים יתנו מיסים וארנוניות גבוהות למלחמה של המלך.

הרב שהה רגע מועט, מהורהר ומחריש ואחר אמר:

"הוד נסיכות! הלא גלוי וידוע לפניך היטב, כי את כל אשר ביכולתנו עשינו. את כל המיסים הכבדים שהטיל עלינו הוד נסיכותו, שילמנו בדייקנות ובנאמנות. אף את מס הגולגולת המעיק עלינו כמעמסה לבלי נשוא, פרענו עד הפרוטה האחרונה. לא התחשבנו בכך, שמצויים הרבה יהודים עניים מרודים, שאין ביכולתם לשלם את המס הזה. העשירים שבינינו שילמו את המס עבור אחיהם העניים. לא רצינו כי תלעיזו עלינו, כאילו משתמטים אנו מחובותינו על ידי אמתלות שונות.

לא נשארנו, איפוא בעלי חוב כלפי המלוכה. גם את המס המלחמתי אנו משלמים מזה עשר שנים. עדנו בשמים כי את המס הזה הרינו משלמים בתמצית חלבנו, למעלה מכוחותינו. אולם, עושים אנו זאת מתוך הכרת החובה ההושיט עזרתנו למלך במלחמתו נגד אויביו. לא יתכן לומר כי אדישים אנו לכל זה. ברם, דרישתך, הוד נסיכות, יקרה וחשובה בעיני, ומבלי לשים ליבי לכל המיסים הכבדים שהוטלו עלינו עד כה, הריני מוכן לכנס אסיפה גדולה של יהודי קהילתי ואשתדל להשפיע עליהם כי יתמכו במלך בסכומי כסף נוספים. את הכסף אשר ייאסף אמסור לידי הוד נסיכותו".

על פניו של הנסיך עלתה ארשת חמוצה. וניכר היה בו כי דבריו של הרב לא הניחו כלל את דעתו. בבת צחוק ערמומית קלה נענה ואמר:

"כפי שאני רואה, לא היטיב הרב הנכבד להבין את דרישתי. חלילה לי מלדרוש דבר מאת יהודי רוטנבורג. יודע אני גם יודע, כי המסים הרגילים מדלדלים אותם למדי. הן לא אהיה מעוניין לרושש לחלוטין את האוכלוסיה היהודית בעירי. דרישתי הפעם הינה אחרת לגמרי. ברצוני כי תפנה אל אחיך שמחוץ לגבולות אשכנז, בקריאה חמה ונלהבת, לתמוך תמיכה כספית במלכנו.

אחד מאנשי סודי אמר לי, כי הנך מקובל ונערץ בין היהודים שבכל העולם. ללא ספק יצייתו לך וישמחו למלא את כל דרישותיך. הריני משוכנע, איפוא, כי כל מגבית אשר תערוך בין עשירי חוץ לארץ תוכתר בהצלחה עצומה".

למען שמו באהבה

סיפור בהמשכים | פרק ה'

רבי מאיר ישב כהמום רעם. הוא הבין יפה כי ידו של המומר קמפה בדבר זה. הוא אשר פרש לו את הרשת הזאת, כדי לסבכו בצרה שלא יוכל להיחלץ ממנה. אולם, הוא לא נתן לייאוש להשתלט עליו, כי אם ניסה לשדל את הנסיך בדברים משכנעים, כי ישנה את החלטתו.

"הוד נסיכות! - אמר בנעימה של שידול - סלח נא לי על אשר אעז לדחות את דברי הודו. הן יודע אני מאז ומתמיד כי שלטונך מושתת על אדני הצדק והיושר והנך נוטה חסד לכל נתייך. עשה, איפוא, עמי את החסד הזה והקשב לדברי, כי אז תיווכח להבין שמן הנמנע הוא ממני למלא את דרישתך.

זה אלפים בשנים אשר עמנו מפוזר ומפורד על פני העולם, כעדר צאן ללא רועה. מאז גלינו מארצנו אין לנו מלך ולא נביא, אשר דברו יהיה קדוש ומחייב את כל היהודים בעולם. אמנם יש לנו כמה מנהיגים רוחניים, אולם אין בידם כל סמכות שלטונית כלפי העם. דברם מחייב רק בעיני דת ורוח. הם הינם מורי העם ולא מושליו. אמנם זכיתי אף אני כי בני עמי יחשבוני למורה ומנהיג רוחני והם פונים אלי מכל קצוי עולם בנוגע לבעיות רוחניות שונות: אולם, אין בידי כל סמכות לצוות עליהם כמלוא נימה בעיני העולם. איני עשוי בכך אלא רק לעורר נגדי לעג וצחוק. לפיכך, נסיך רב חסד, איני סבור כי התפקיד שהטלת עלי יוכל להצליח".

ברם, לדבריו הנבונים והמשכנעים של רבי מאיר היתה השפעה הפוכה. עיניו של הנסיך הוצפו דם מגודל זעמו. הוא הטיח באגרופו על השולחן ושאג בקול לא לו:

"אינני מתווכח איתך עכשיו, מה אעשה ומה לא אעשה. אין זה איכפת לי כל עיקר אם צודק אני בעיניך אם לאו. קראתיך אלי כדי למסור לך את פקודת הוד מלכותו.

הריני מקציב לך זמן של חודשיים ימים. עד אז חייב אתה להמציא לקופת המלך סכום של עשרים אלף מרקים של כסף; וכעבור שלושה חדשים - שוב אותו הסכום. אף פרוטה אחת בל תחסר מן הסכום הזה, ואחת היא לי באיזה אופן תאסוף את הכסף. זו דאגתך אתה, והנני מזהירך בשניה, לבל תזלזל בפקודה זו.

ואל תראה אותה כדבר של מה בכך. אתה תהיה ערב לכך בחיידך. דומני כי איני צריך להודיעך, עד כמה רע ומר הוא גורלו של איש המעורר עליו את חמת הוד מלכותו. שמע, איפוא, לעצתי ואל תאחר מן המועד אשר נקבתי לך.

יודע אני כי יכול תוכל לאסוף את הסכום הזה. היהודים מכבדים ומוקירים אותך מאד ולא יקשה להם לשלם כל סכום שהוא כדי לפדותך מן הכלא. עכשיו רשאי אתה לשוב לביתך. אולם הזהר והישמר לבל תנסה להימלט מפני, כי ביתך יהא מוקף שומרי חרש וכל צעדיך ישמרו".

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מלאכת בישול

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

○ אם לא נגבו וערה עליו מפלי ראשון, אם היו שם מעט טפין אין לאסור את השתייה. אבל אם המים שהיו שם היו נפרים יש לאסור את השתייה.

○ אם היו שם מים שנתבשלו כבר ונצטננו, אם יש שם מעט טפין (אחר שפער את הכוס) מתר לערות עליהן מים חמין מפלי ראשון ואין צריך לנגבה.

○ יש להזהר שלא יערה מים מפלי ראשון שהיך סולדת בו על מים שלא נתבשלו מערב שבת, אלא אם כן מערה מעט מים חמין על הרבה מים צוננין רק כדי להפשירן.

○ לכן אין לערות מפלי ראשון לתוך כוס רטבה, אלא יש לנגבו משירי הדחתו אף שיט שם רק מעט טפין.

יצאה יעמדו על הכרמל

על אשר נדב ליבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

הצלחה

- יואל בן אסתר שרונה.
- תהלה בת אלנה מסעודה.
- נתן בן אסתר ובי"ב אברהם יהודה בן לאה.
- מתן בן עידיית.
- שרה בת ברוריה.
- שמעון בן רונית.
- אביגיל בת אדליה.
- מיכאל בן רחל.
- נחמן בן חיה.
- אביתר בן יהודית.
- אהרן בן חיה.
- שרה בת מרים.
- יעקב בן אסתר שושנה.
- אלישבע סבריה.
- קלרה בת מרים.
- לאה, שרה, דוד בני אלישבע.
- גליה ליאסון בת הדסה.
- אשר בן רות רחל.
- דוד בן רות רחל.

רפואה שלמה

- שלום בן ימנה.
- מודכי יאיר בן שרה.
- רועי חיים בן איריס.
- שרה רות בת בלה.
- משה זאב בן שרה ליקשא.
- משה ראובן בן גבי.
- שמואל א. בן רחל.
- שמעון בן רחל.
- פייגא בת רחל.
- שמואל א. בן חוה.
- שרה בת מרים.
- יעקב בן אסתר נגימה.
- אהובה בת טובה.
- יצחק בן חמימה יונה.
- צביה בת תורכיה יהודית.
- יוסף שלום בן חיה חוה.
- אלברט אליאס בן נימה.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות ברחמינו

חברת תקוני הכללי בשבת

15:00 - 16:00

חברת אבות ובנים בשבת

16:00 - 17:00

החברות הקבועות בימות החול

חברת תקוני הכללי והלכה

17:20 - 18:40

חברת תהלים למען עם ישראל

19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא כאמון אישי, מצפנה ראוותכם המשגיח

ליקוטי עצות זכרון

ה. ואפלו מי שידע ומבין רמזים מכל הדברים אפלו מדברי חל, אף-על-פי-כן אסור לו לעסק רק בזה מחמת שני טעמים [לען בפנים] רק צריך שיהיה לו הסתפקות להסתפק רק בהכרחיות. ואפלו מזה ההסתפקות גופה צריך לתן צדקה [לען ממון אות כ"ז]. ומי שמתנהג כך נעשה על-ידי כל זה תקונים ויחודים גדולים למעלה. והמורעם שאין להם זה השכל להבין הרמזים כפ"ל, נעשה אצלם כל זה ממילא על-ידי שנה וציצית ותפלין ותורה ותפלה ומשאימתן.

ו. כדי לשמר הזכרון הנ"ל. צריך לשמר את עצמו שלא יפל לבחינת רע עין שהוא מיתת הלב, שעל-ידי זה בא שכהה.

ז. ויש כמה בחינות ברע עין. יש שענינו צרה בהתנשאות של חברו, וכן יש כמה בחינות בזה. וצריך לשמר את עצמו מזה מאד, שלא יהיה לו שום עין רעה על חברו כלל. וכן צריכין להתפלה הרבה לשם יתברך, שיצטרע עין של חברו. ומי שאינו מרגיש בעצמו כח לעמד כנגד הרע עין להכניעו, הוא צריך לברח ממנו.

תשבת. "בחריש" - היינו שראוי להחריש, "ובקציר" - שיקציר בדבריו ככל האפשר, וזהו "תשבת".

ולדאבוננו הרב, ישנם פאלו שמעבירים את יום השבת בקריאת עתונים, ובפרט עתונים המלאים כפירה, ליצנות וכו', ועתונים אלו אסור לקרותם אפילו בימות החול, ועל אחת כמה וכמה בשבת קדש, והרי הם מקצים מחמת מאוס, ואסור אפילו לנגוע בהם, וכל זה עצת הציצר

שידע הוא את מעלת הלמוד תורה בשבת, שבונים כבוד עולמות ורחמיים, ולכן מפתה הוא את האדם להתגולל באשפה על ידי קריאת עתונים למיניהם, ועל פן האיש הנלבב חוסר על נפשו ויתגרר כליל מהדברים הנ"ל, וקדיש את יום השבת לדרשות ושעורי תורה. ■

אנשי הצדיק

חיי מוהר"ן - תקפ"ז

נגש פעם אחת להמגיד מטרנהויץ ואמר לו: "רבי, אמר נא לי לאלתר, איזה דברי תוכחה",

ענהו מיד בלשון הכתוב: "ויוכח אמש", שהיום האתמול יוכיח אותך היכן הוא? "דער געכטיגער טאג זאל דיר מוכיח זיין, אוואו איז דער געכטיגער טאג".

והינו שאמר לו תכף שהתוכחה הטובה ביותר היא יום האתמול שהלך ואינו עוד, ומה הרויח ונשארו לו מעולותיו שעשה, וכמה חבל עליו אם לא זכה לקדשו בהגן.

הלכה - למעשה

סיפור שבועי בעקבות ההלכות הנלמדות השבוע ברמב"ם

מספר על הצדיק רבי נטע מאברוך, שמאז עמד על דעתו מנע עצמו מלישון בלילי שבתות, ומדי שבת בשבתו היה לומד תורה בהתמדה, והשתדל לסיים בו ביום כל כ"ד הפרקים של מסכת שבת.

וכאשר אנשים היו שואלים אותו: מדוע הנך מדיר שינה מעינך בכל יום השבת? כלום אין זה בבחינת "ענוי נפש", ובשבת הרי מצוה להתענג? היה משיב רבי נטע לשואלים: "מספרים על הקיסר הצרפתי נפוליון, שמעולם לא היה ישן בשעות היום, וכך היה אומר למקורביו: בשעה שאני ישן - איני קיסר, וחבל להחמיץ את מעמד המלוכה שבדי אפילו לשעה קלה..."

ואף אני עושה כן - סיים רבי נטע בחייד - הנני משתדל להיות ער בכל שעות השבת, מכניסתי ועד צאתה, כי חבל לי להחמיץ את שבת מלכתא אפילו לשעה קלה.

לאור הנ"ל מה מאד יש להצטרע שישנם פאלו ש"מנצלים" את יום השבת לבקורים איש אצל רעהו, ויושבים שעות על גבי שעות ומפספסים פטפטי סרק, ומרעה אל רעה וצאו שבאים לידי אסורים חמורים כגון לשון הרע, ליצנות, חנופה וכו', ולו חקמו ושפילו שמחליפים חני עולם בחני שעה, וחכמינו ז"ל אמרו בקשי התירו לומר שלום בשבת.

וזאת מחמת קדשת השבת וכבר נתנו בספרים הקדושים רמז מהתורה שלא לדבר דברים בטלים בשבת, שפך נאמר בתורה: "ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת, בחריש ובקציר"

להשקיע בדרך

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי טלפוני

חיינו עכשיו: 02.532.532.4
שלוחה 2

לידי המשגיח

הרב נפתלי בייק הי"ד
052.715.6621

בנדרים פלוס

כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק

בהוראת קבע

קוד מוסד 27397
על שם "ילדי הצדיק"

בהעברה בנקאית

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"

